

[Jens Thoft]

man i danske og allierede stabe planlægger, som om Danmark ikke skal have atomvåben. Hvis man gør det, undrer det mig lidt, at lederen af Führungsakademie der Bundeswehr, general Dieter Klaus, blev så allergisk, da jeg rejste spørgsmålet og understregede, at man naturligvis planlægger, som om Danmark skal have atomvåben. Danmark har siddet med i NATO's atomplanlægningsgruppe, Danmark kender NATO's atomplanlægning, og naturligvis planlægger man sådan. Alt andet ville være uforsvarligt.

Hvis man rent faktisk i danske og allierede stabe planlægger, som om Danmark ikke skal have atomvåben, undrer det mig, at man i alle større stabsøvelser i Danmark planlægger, som om der skulle være atomvåben – det er ganske vist på tegnebrættet, man anvender atomvåben – og det undrer mig, at man har officerer fra alle tre værn, som lærer brugen af atomvåbnene, herunder procedurerne for at tilkalde atomvåbnene og atomvåbnenes virkninger på forskellige måltyper.

Det undrer mig, at danske styrker deltager i allierede øvelser, hvori indgår brugen af atomvåben – på tegnebrættet ganske vist.

Vil ministeren tage initiativ til fremover at sikre, at planlægningen i danske og allierede stabe sker på baggrund af det klare flertal, som er konstateret i Folketinget – et flertal, som betyder, at regeringen, hvis den skal tilkalde forstærkninger, gør det – med det Folketing, vi har – uden atomvåben, for det er fremgået helt klart af debatten i dag. Det må da betyde, at danske og allierede stabe ændrer deres planlægning.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal blot sige til fru Connie Hedegaard, som, synes jeg, meget kryptisk fremhævede den store forskel, der var i situationen på centralfronten og her i Danmark – altså noget, der skulle være et argument for mindre åbenhed i Danmark end i Vesttyskland – at jeg ganske enkelt ikke forstår bemærkningen og synes, det kunne være overordentlig interessant at få den uddybet.

Det, der slår mig, er, at Vesttyskland i dag er et land, der stadig har fremmede besættelsestropper på sit område, altså på flere måder stadig væk er et besat land, og at det er muligt i dette land under de politiske vilkår, der gælder

dér, at have en større grad af parlamentarisk åbenhed i forsvarspolitiske spørgsmål, end der er i Danmark, der, som det er blevet understreget talrige gange her i dag, fastholder den politik, at vi hverken vil have den ene eller den anden slags fremmede tropper på vort område i fredstid.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Hr. Pelle Voigt har selv fremhævet forskellen. Der er dog immervæk forskel på, om man har nogle tropper fast stationeret i et område og planlægger ud fra det eller man som Danmark har valgt ikke at have tropper stationeret i fredstid og så naturligvis må planlægge på en anden måde. Det synes jeg ikke er spor mystisk og svært at forstå, og derfor forstår jeg ikke den måde, man hele tiden vil så mistillid til det på. I øvrigt vil vi jo nu i dag ved om lidt at stemme for dagsordensforslaget have givet tilsagn om, at disse spørgsmål forelægges Det Udenrigspolitiske Nævn, og derfor kan jeg sådan set ikke forstå, hvad hr. Pelle Voigts problem er.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg er meget glad, hvis fru Connie Hedegaards bemærkning betyder, at Det Udenrigspolitiske Nævn – og det går jeg ud fra som givet; ellers ville vi ikke stemme for hr. Lasse Budtz' dagsordensforslag – nu også får at vide, hvilke aftaler der er indgået i denne regerings tid, og hvad de egentlig går ud på, hvor mange civile der skal tvangsudskrives, osv. Men jeg må indrømme, at argumentationen for, at den kendsgerning, at man har fremmede tropper stationeret på sit område, skulle gøre, at man har færre militære hemmeligheder at vogte over end et land, der ikke har fremmede tropper stationeret på sit område, er mig fuldstændig fremmed og dybt ulogisk.

Jørgen Tved (FK):

Jeg ved ikke, om jeg må anbefale KU at sende sine medlemmer ind i en sportklub, i Dansk Vandrelaug eller i Spejderkorpsen; så kunne de måske få afløb for nogle af deres aggressioner dér.

Jeg betragter ikke den socialdemokratiske dagsorden som den store åbenhed. Jeg kan for-